

SID

سرویس های
ویژه

سرویس ترجمه
تخصصی

کارگاه های
آموزشی

بلگ
مرکز اطلاعات علمی

عضویت در
خبرنامه

فیلم های
آموزشی

کارگاه های آموزشی مرکز اطلاعات علمی جهاد دانشگاهی

مباحث پیشرفته یادگیری عمیق؛
شبکه های توجه گرافی
(Graph Attention Networks)

آموزش استناده از وب آوساینس

کارگاه آنلاین آموزش استفاده از
وب آوساینس

مکالمه روزمره انگلیسی

کارگاه آنلاین مکالمه روزمره انگلیسی

کتاب‌شناسی قرآن و علوم طبیعی

حمید فغفور مغربی: استادیار، گروه الهیات، اسگاه صدرا
سید مجید نبوی^۱: دانشجوی دکتری، گروه الهیات، دانشگاه اراک

دوفصلنامه تخصصی پژوهش‌های میان‌رشته‌ای قرآن کریم

سال هشتم، شماره اول، بهار و تابستان ۱۳۹۶، صص ۱۱۹-۱۰۷

تاریخ دریافت مقاله: ۹۵/۱۱/۱۲

تاریخ پذیرش مقاله: ۹۶/۰۲/۱۸

چکیده

از آنجایی که در جهت انجام پژوهش‌ها شناخت منابع برای محققان امری ضروری است؛ لذا کتاب‌شناسی کتاب‌هایی که به تازگی نشر یافته‌اند اهمیت دارد و از حمله حیطه‌هایی که به کمک کتاب‌شناسی در آن می‌توان به عرصه تحقیقات ورود پیدا کرد حیطه قرآن و علوم طبیعی است؛ یکی از راهکارهای دریافت اطلاعات صحیح در این حوزه شناخت منابع و بررسی نظریات نویسنده‌گان در این کتاب‌ها است. از همین روی نگاه اجمالی به کتب منتشره در این حوزه هدف تحقیق نویسنده‌گان است. سؤال محقق، تعداد کتب منتشره در حوزه قرآن و علوم طبیعی است که به نظر می‌رسد حدود ۴۰۶ کتاب در حوزه‌های گوناگون قرآن و علوم طبیعی انتشار پیدا کرده است. روش جمع‌آوری منابع بر اساس مطالعات یک تیم کتابداری بوده است و هدف از نگارش این مقاله آشنایی محققان با منابع پیرامون قرآن و علوم طبیعی است. نتیجه این تحقیق پرهیز از انجام تحقیق‌های تکراری و غنی‌تر شدن نگارش‌های آینده است.

کلید واژه‌ها: کتاب‌شناسی، قرآن و علوم طبیعی، قرآن و علم

۱- مقدمه

هر پژوهشی که بدون شناخت منابع کافی آغاز شود؛ تحقیق دقیق و کاملی نخواهد بود. جهت انجام تحقیق‌های محتوایی شناخت منابع تحقیق ضروری است. لذا باید در موضوعات مختلف علمی، تحقیقاتی با عنوان کتاب‌شناسی و منبع‌شناسی نگاشته شود تا پژوهشگران برای تحقیقات خود از سهولت بیشتری برای شناخت منابع برخوردار باشند و در شناخت منابع در تنگنا قرار نگیرند. در ارتباط با علوم طبیعی باید متذکر شد که این علوم، علومی هستند که به طبیعت از جمله کیهان‌شناسی، زیست‌شناسی، جغرافیا و... مربوط شده و در آن سعی می‌شود پدیده‌های طبیعی بر اساس روش تجربی بررسی و تحلیل شود و غالباً بر تجربه و آزمایش تجربی مبتنی هستند. کتاب‌شناسی به ویژه در زمینه علوم طبیعی که به آزمایش‌های تجربی وابسته هستند، تحقیقات را دقیق‌تر و محقق را با نظریات مختلف آشنا می‌کند. حتی با مقایسه نظریات، خطاهای برخی از نگارش‌ها مشخص می‌شود و به محقق این اجازه را می‌دهد تا از بروز خطاهای در تحقیق خویش جلوگیری کند.

۲- روش جمع آوری کتاب‌ها

کتاب‌ها (منابع) بر اساس مطالعات یک تیم کتابداری جمع آوری شده است سیر جمع آوری کتاب‌ها به این شکل بوده است که گروهی از متخصصان علوم طبیعی با رویکرد مطالعاتی به اعجاز علمی قرآن همراه یک قرآن‌پژوه حوزوی که در زمینه علوم طبیعی علاقمند و اهل مطالعه بوده است گردهم آمدند و پس از بحث‌های مشترک در حوزه مورد نظر و تبادل تجربه، تقسیم کار کرد. در ابتدای تحقیق فهرستی از آیات مرتبط با علوم طبیعی استخراج شد سپس فهرستی از کتاب‌هایی که آیات فوق به صورت کلی یا تک نگاری صورت گرفته بود مورد شناسایی قرار گرفت برای این کار از کتاب‌خانه‌های گوناگون کتاب خانه تخصصی حجت‌الاسلام شهرستانی (نماینده آیت الله سیستانی در قم) با حضور یک کارشناس فهرست برداری شد پس از به دست آوردن لیست کتاب‌ها، آن‌ها دسته‌بندی شده و بر اساس زبان فارسی و عربی تفکیک شدند که در این نگارش به معرفی آن‌ها پرداخته شده است.

۳- بیان مسائله

برای ورود به هر بحث علمی اطلاع از منابع نگارش یافته ضروری است. از همین جهت حوزه قرآن و علوم طبیعی از این امر مستثنی نیست و از همین روی شناخت منابع آن ضروری است پرسش نویسنده‌گان این مقاله این است که چه تعداد کتاب در موضوع مورد نظر نگارش یافته است؟ پاسخ به این پرسش و شناخت منابع این حوزه سبب غنی تر شدن نگارش‌های آینده و پرهیز از موازی کاری می‌شود. در حوزه قرآن و علوم طبیعی کتاب‌های زیادی (فارسی و عربی) نگاشته شده است که راه‌گشای محققان است در این قسمت به معرفی آن‌ها پرداخته می‌شود.

۴- کتاب‌های فارسی

بیر جندی، عبدالعلی و ناجی نصر آبادی، محسن (۱۳۸۱). ابعاد و اجرام، بیر جند: کنگره بین‌المللی علامه عبدالعلی بیر جندی.

هاشم، ماجد؛ احمد، اختر الدین هاشم، غازی (۱۹۹۷) اسلام و بحران منطقه‌ای. لندن: انتشارات طه.
مکارم شیرازی، ناصر (۱۳۷۱). اسلام و آزادی بر دگان، اسلام و پیشرفت علوم. قم: نسل جوان.
پاک نژاد، رضا (۱۳۸۰). اولین دانشگاه و آخرین پیامبر. تهران: خانواده شهید رضا پاک نژاد.
رضایی و لیسه، غلامحسین (۱۳۸۱). آب (هیدروژئولوژی) در قرآن. تهران: پیک نور، ۳۳۶ ص.
اسعدی، محمد (۱۳۸۰). آشنایی با دانش‌های قرآنی، درسنامه جامعه‌القرآن قرآن کریم. قم: جامعه القرآن‌الکریم.

محدثی، جواد (۱۳۸۱). آفات علم، آسیب‌شناسی حیات علمی دانشمندان. قم: بوستان کتاب قم.
فاطمی، محمد (۱۳۷۲). آیت‌کبری: معجزه جاویدان قرآن کریم، تهران: انتشارات فن و هنر.
بازرگان، مهدی (۱۳۴۴). باد و باران در قرآن. قم: دارالفکر.

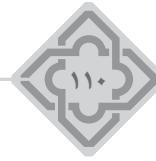
جعفری، سید محمد مهدی (۱۳۵۳). باد و باران در قرآن. تهران: شرکت سهامی انتشار.
طباره، عفیف عبدالفتاح (۱۳۴۶). بخشی در باره علوم قرآن. ترجمه حبیب الله مرزوقی شمیرانی، تهران: فراهانی.
صوفیان، مرضیه (۱۳۷۷). بررسی مقایسه‌ای نور مادی و معنوی در قرآن و فیزیک، بی‌جا.
شیمل، آنه ماری (۲۰۰۱). بهشت‌های کوچک، گل و گلستان در اسلام. آلمان: هردی.
بی‌آزار شیرازی، عبدالکریم (۱۳۵۳). پدیده‌های جوی. تهران: بعثت.
رضائی اصفهانی، محمدعلی (۱۳۸۱). پژوهشی در اعجاز علمی قرآن. رشت: کتاب مبین.

کندی، ادوارد استیوارت (۱۳۷۴). پژوهشی در زیج‌های دوره اسلامی. ترجمه محمد باقری، تهران:
شرکت انتشارات علمی و فرهنگی.

زمانی، مصطفی (۱۳۵۰). پیشگویی‌های علمی رهبران اسلام و قرآن. قم: پیام اسلام.
تقوی، صادق (بی‌تا). پیشگویی‌های علمی قرآن و اعلام شروع هزاره آخر دنیا. بی‌جان: بی‌نا
میرمحمدی زرندی، ابوالفضل (۱۳۶۳). تاریخ و علوم قرآن. قم: جامعه مدرسین حوزه علمیه قم.
دینبلی، حسن (۱۳۷۸). تثییث زاویه شصت درجه و روش اثبات آن بوسیله ستاره و پرگار. تهران: کیومرث.
نیازمند، رضا (۱۳۸۰). تفسیر قرآن و علوم جدید. تهران: مرکز بازنی‌شناسی اسلام و ایران.
ذبیح، بهروز (۱۳۷۹). تقویم و تاریخ در ایران. تهران: چشمه.

عزیز زندانی، عبدالمجید (۱۳۷۹). جلوه‌هایی از اعجاز علمی در قرآن و سنت. ترجمه حسین یزدانی،
تهران: نشر احسان.

مخلاص، عبدالرؤوف (۱۳۷۶). جلوه‌هایی جدید از اعجاز علمی قرآن کریم. مروری تفسیر گونه بر ۲۰۰
آیه علمی قرآن کریم در روش‌نایی علوم جدید، تربت جام: احمد جام.
بی‌آزار شیرازی، عبدالکریم (۱۳۵۳). حفاظت محیط زیست. تهران: موسسه انتشارات بعثت.
بی‌آزار شیرازی، عبدالکریم (۱۳۵۳). حیوانات خانه، تهران: انتشارات بعثت.

- شیخ الاسلامی، جعفر (۱۳۷۴). حیوانات و فوائد آن در قرآن. تهران: نشر غیاث.
- یزدی، ابراهیم (۱۳۷۹). خاک رس و پیدایش حیات. تهران: قلم.
- برمن، لویی (۱۳۶۳). خدا و اختراعات، ترجمه مسعود کشاورز. تهران: دفتر نشر فرهنگ اسلامی.
- یزدی، ابراهیم (۱۳۷۹). خطی در دریا، تأملی در مفهوم و مصادق دو پدیدار آنی مرح البحرين و الجوار المنشآت. تهران: قلم.
- خانه زرین، ابراهیم (۱۳۷۹). داروهای معنوی، اهمیت دعاها، خواص خوراکی‌ها در کلام معصومین علیهم السلام. قم: لاهیجی.
- جسر، ندیم (۱۳۷۵). داستان ایمان، گفت و شنودی در قلمرو فلسفه، علم، قرآن. ترجمه سعید رفعت خواه، مشهد: بنیاد پژوهش‌های اسلامی.
- حسین، نوری همدانی (۱۳۷۵). دانش عصر فضا. قم: بوستان کتاب قم.
- قرضاوی، یوسف (۱۳۷۹). دانش و دینداری. ترجمه عبدالعزیز سلیمی، تهران: نشر احسان.
- رضازاده ملک، رحیم (۱۳۷۷). دانشنامه حیاتی، مجموعه رسائل علمی، فلسفی و ادبی عمر بن ابراهیم خیامی. تهران: علم و هنر؛ صدای معاصر.
- توئل، هیدی (۱۹۹۹). دیدگاه قرآن: آتش، آب، هواء، زمین. دمشق: فرویل.
- قرضاوی یوسف (۱۳۷۸). دین در عصر علم. مترجم عمر قادری، تهران: نشر احسان.
- کسری احمد (۱۳۷۹). دین و جهان. تهران: فردوس.
- باهنر، محمد جواد (۱۳۶۷). دین و دانش. تهران: دفتر نشر فرهنگ اسلامی.
- یونسون، شل (۱۳۷۶). دین و علم، هماهنگی یا اختلاف: مقدمه‌ای از دیدگاه تاریخ عقاید بر رابطه میان علم و دین در غرب. ترجمه محمد فضل هاشمی، سوئیل: موسسه قلم اسلامی.
- ظهیری، محمد (۱۳۷۹). رابطه علم و حکومت با دین. مشهد: جواد یاوران.
- رضایی اصفهانی، محمدعلی (۱۳۷۹). رابطه علم و دین در غرب. تهران: دانش و اندیشه معاصر.
- سرفرازی، عباسعلی (۱۳۶۷). رابطه علم و دین. تهران: دفتر نشر فرهنگ اسلامی.
- شهیدی، فضل الله (۱۳۶۰). رابطه و تفاوت قرآن و کتاب‌های علمی با تحلیلی از مسئله هفت آسمان و هفت زمین و خلق‌ت انسان به ضمیمه سه مقاله. تهران: مولف.
- شاهویسی، ثریا (۱۳۷۸). راز آسمانها و زمین. بی‌جا.
- مرادی، ایمان (۱۳۷۳). راز آسمان‌های هفت گانه. اصفهان: دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، معاونت فرهنگی.
- بی آزار شیرازی، عبدالکریم (۱۳۷۳). راز پرندگان. تهران: دفتر نشر فرهنگ اسلامی.
- بی آزار شیرازی، عبدالکریم (۱۳۵۳). راز صحراء. تهران: بعثت.
- بی آزار شیرازی، عبدالکریم (۱۳۴۹). راز کوهها. تهران: بعثت.
- محقق، احمد (۱۳۷۳). راه نگاهبی‌جا.
- شريعی، علی (بی‌تا). روش بررسی قرآن در دوران تدوین ایدئولوژی به انضمام قرآن و کامپیو تر. تهران: قلم.
- اسرف حسنی، سید علی (۱۳۸۰). زمین و آسمان (علوم طبیعی) در قرآن و نهج البلاغه. تهران: امیری.

- صادقی، محمد (۱۳۴۴). زمین و آسمان و ستارگان از نظر قرآن. تهران: انتشارات مصطفوی بوذر جمهوری
بی‌آزار شیرازی، عبدالکریم (۱۳۸۱). زنبور عسل. تهران: قول سدید.
- محمدی، عباسعلی (۱۳۸۱). ساکنان آسمان از نظر قرآن. تهران: فیض کاشانی؛ تربت.
- صادقی تهرانی، محمد (۱۳۸۰). ستارگان از دیدگاه قرآن. تهران: امید فردا.
- استیوارت، کندی ادوارد (۱۹۹۸). ستاره‌شناسی و طالع بینی در سده‌های میانی جهان اسلام. آلدرشات: اشگیت.
- سلیمان قاضی، فهد؛ و عاشور پلنگی، محمد (۱۳۸۱). سحر و جادو از دیدگاه قرآن و سنت. تهران: انتشارات حریم.
- سویلهم، احمد (۲۰۰۰). سلسله حیوانات وردت فی آیات. ریاض: مکتبه العیکان.
- سپهر، مهدی (۱۳۷۰). سیر تحول علوم تجربی در جهان اسلام. اصفهان: مجتمع فولاد مبارکه.
- بی‌آزار شیرازی، عبدالکریم (۱۳۷۰). شب و روز. تهران: بعثت.
- فندی، محمد (۱۳۷۱). شگفتی‌هایی از اعجاز در قرآن کریم. مشهد: آستان قدس رضوی، بنیاد پژوهش‌های اسلامی.
- بی‌آزار شیرازی، عبدالکریم (۱۳۷۰). شگفتی‌های دریا. تهران: بعثت.
- بی‌آزار شیرازی، عبدالکریم (۱۳۵۱). شگفتی‌های کیهان. تهران: بعثت.
- فندی، محمد جمال الدین (۱۳۷۱). شگفتی‌هایی از اعجاز در قرآن کریم. ترجمه حسین میردامادی، مشهد: آستان قدس رضوی، بنیاد پژوهش‌های اسلامی.
- صوفی، عبدالرحمن بن عمر (۱۳۸۱). صور الکواکب. ترجمه خواجه نصیرالدین طوسی، تهران: ققنوس.
- اقتدار، محمد و فاروقی، حسین (۱۳۸۱). طب القرآن. گیاهان دارویی در قرآن تهران: دانش بیگی.
- راشدی، لطیف (۱۳۸۰). طبقه بندی آیات قرآن درباره علوم طبیعی. تهران: نشر سبان.
- دستغیب، محمد حسین (۱۳۸۰). عقائد از قرآن. قم: دارالکتاب.
- جعفری تبریزی، محمد تقی و مهرپویا، جمشید (۱۳۶۱). علم از دیدگاه اسلام. تهران: سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران.
- نصر، حسین (۱۳۶۶). علم در اسلام به اهتمام احمد آرام. تهران: سروش.
- نصر، حسین (۱۳۷۸). العلم فی الاسلام. ترجمه جعفر صادق الخلیلی. تهران: معهد العلوم الانسانیه و الدراسات الثقافیه.
- محقق، جواد (۱۳۷۷). علم و ایمان در گفتگو با دانشمندان. تهران: سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی، انتشارات مدرسه.
- جعفری تبریزی، محمد تقی (۱۳۶۹). علم و دین در حیات معقول. تهران: کانون علم و دین.
- محمدیان، بهرام (۱۴۰۴ق). علم و عالم در اندیشه اسلامی. تبریز: یاران.
- خوشدلی، علیرضا (۱۳۸۰). علم یادین. تهران: آرون.
- احمدی، ذکرالله (۱۳۵۴). علوم جدید از دیدگاه اسلام. قم: امیر.
- بوکای، موریس (۱۳۵۷). عهدین، قرآن و علم، مترجم حسن حبیبی. تهران: حسینیه ارشاد.

- محمود حقیقی، کریم (بی‌تا). فروغ دانش جدید در قرآن و حدیث. شیراز: نوید.
- rstmi، مجتبی (۱۳۸۰). فرهنگ لغات طبیعی قرآن مجید (همراه با اعلام قرآن). لاھیجان، شادمان.
- شاھرودی، عابدی (۱۳۸۰). فضای زمان در فیزیک و متافیزیک. قم: اشراق.
- عفیفی، زینب (۱۹۹۸). فلسفه ابن رشد الطبیعه العالم. قاهره: دار قباء.
- فاروقی، محسن (۱۹۹۷). فلکیات قرآنی. کراچی: ادراہ احسان زنان پاکستان.
- میبدی، محمد (۱۳۷۸). فهرست برخی از اعجازهای علمی قرآن. تهران: سپند هنر.
- نوفل، عبدالرزاق؛ بهرام پور، ابوالفضل و شکیب، محمود (بی‌تا). قرآن بر فراز اعصار. قم: نهضت.
- اخم زاده، هادی (۱۳۵۷). قرآن مجید معجزه‌ای آسمانی و جهانی و روحانی و جاودانی و نقد و بررسی، برکان: انتشارات برکان.
- گلشنی، مهدی (۱۳۸۷). قرآن و علوم طبیعی. تهران: کلمبو، سازمان خدمات اسلامی.
- رضایی فر، جعفر (۱۳۷۵). قرآن و آخرین پدیده‌های علمی (اعجازهای علمی قرآن). تهران: انتشارات فوزان.
- بی‌آزار شیرازی، عبدالکریم (۱۳۷۷). قرآن و طبیعت، شگفتیهای زنبور عسل. تهران: زکات علم.
- بی‌آزار شیرازی، عبدالکریم (۱۳۷۸). قرآن و طبیعت، گذشته و آینده جهان، تهران: صحیفه علم.
- بی‌آزار شیرازی، عبدالکریم (۱۳۶۷). قرآن و طبیعت. تهران: بعثت.
- خطیب، عبدالغنى و مبشری، اسدالله (۱۳۶۲). قرآن و علم امروز. تهران: عطایی.
- رسولی بیرامی، ناصر (۱۳۸۰). قرآن و علوم امروزین. تهران: دالاهو.
- گلشنی، مهدی (۱۳۷۵). قرآن و علوم طبیعت. تهران: نشر مطهر.
- دنفر، احمدوند (۱۹۸۴). قرآن و محیط زیست. مونیخ: زنیتروم.
- یعقوب زاده، غلامعلی (۱۳۷۹). کشف یافته‌های پنهان قرآن در پرتو یافته‌های علوم عصر. بی‌جا.
- سلیمی، لطفعلی (۱۳۸۱). کهکشان‌های در قرآن. قم: موسسه فرهنگی انتشاراتی انصاری.
- بی‌آزار شیرازی، عبدالکریم (۱۳۷۴). گردون سپهر. تهران: دفتر نشر فرهنگ اسلامی.
- حافظیان، ابوالحسن (۱۳۷۵ و ۱۳۹۰). لوح محفوظ. تهران، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.
- اصغری لفمجانی، صادق (۱۳۷۸). مبانی حفاظت محیط زیست در اسلام. تهران: دفتر نشر فرهنگ اسلامی، سازمان حفاظت محیط زیست.
- ابن مسعود، محمد وبخاری، مسعودی (۱۳۷۹). مجمع الاحکام. تهران: طهوری.
- محیط زیست در تعالیم الهی (فهرست اعلام محیط زیست طبیعی در قرآن کریم). تهران: شهریار.
- فاروقی، ناصر (۲۰۰۱). مدیریت آب در اسلام. توکیو؛ نیویورک: انتشارات دانشگاه ملل متحد.
- فلسفی، محمد تقی (بی‌تا). مذهب از دیدگاه علم. تهران: ندای ایمان.
- رجی، امید (۱۳۸۰). مسائل علمی در قرآن. تهران: فاخر.
- نحفی، گودرز (۱۳۷۸). مطالب شگفت انگیز قرآن. تهران: سیحان.
- طبری، محمد بن ایوب (۱۳۷۱). معرفه الاسطرلاب معروف به شش فصل به ضمیمه عمل و الالقب.

تهران: شرکت انتشارات علمی و فرهنگی.

ابوالحرب، جلیل (۱۳۸۰). نگاهی به دنیای حیوانات در قرآن کریم. ترجمه تقی متقی، قم: بوستان کتاب قم.

راشدی، لطیف (۱۳۷۷). نگرشی به علوم طبیعی در قرآن. تهران: نشر سبحان.

عظیم زاده اردبیلی، فائزه؛ رضی، بی بی سادات و پویازاد، اعظم (۱۳۸۰). نگرشی نوین بر تاریخ و علوم قرآنی. تهران: بنیاد قرآن، مرکز تحقیقات دانشگاه امام صادق(ع).

نصر، سید حسین و میانداری، حسن (۱۳۷۹).. قم: انتشارات طه.

۵- کتاب‌های عربی

قصوم، نضال؛ عتبی، محمد و مزیان، کریم (۱۹۹۷). اثبات الشهور الهلالیة و مشكلة التوقیت الاسلامی. بیروت: دارالطبیعه.

رفاعی، عدنان (۲۰۰۱). احدی الکبر، نظریة القراءة في معجزة احدی الکبر. دمشق: الرفاعی.

زاید، مصطفی (۱۹۹۹). احصاء و القرآن الکریم. سکندریه: هجر.

صالح غسره، حسن (۱۴۱۶ق). اختراعات و قضایا و هوم. قم: المکتبة الحیدریة.

محمد حسب النبی، منصور (۱۹۹۷). ارتیاد القضاة بین العلم و القرآن. قاهره: دارالفکر العربي.

محمد حسب النبی، منصور (۱۹۹۷). ارض تور و البرکان بیشور. قاهره: دارالفکر العربي.

ابوریحان بیرونی، محمد بن احمد (۱۳۷۹). استیعاب الموجوهمکنة فی صنعة الاسطراطاب. تصحیح و تحقیق محمد اکبر جوادی الحسینی، مشهد: مجتمع البحوث الإسلامية.

حموی، جهینه (۱۹۹۹). اسرار الاحرف النورانية لفواتح السور من القرآن الکرم، دمشق: دار علاء الدین.

محمد علی شکر، کاظم (۲۰۰۱). اسرار الحروف، بیروت؛ لبنان دارالمحجہ البیضاء دارالرسول الکرم.

صلیبی، عاطف علی (۲۰۰۲). اسرع الحاسینین، ملامح جدیده للالعجاز العددی فی القرآن الکرم. دمشق: دارفلas.

منتصر مجاهد، محمود (۲۰۰۰). اسس المنهج القرائی فی بحث العلوم الطبیعیة. ویرجینیا: المعهد العالی للفکر.

سید ارناؤوط، محمد (۲۰۰۰). اسلام و التریة البیئیة داراسلام. دارالاٌمل.

حب الله، علی (۱۹۹۸). اسلام و تطور الاحیاء عرض و دراسه، بحوث علمیة و قرائیة (قراءة معاصره) بیروت: دارالبلاغه.

حرفیه، عبدالحليم (۱۹۹۸). اسلام و محیط. لندن: انتشارات طه.

باقر، محمد امین (۱۴۱۲ق). الاسلام والاكتشافات الحديثة، يتضمن البحث عن العلوم العصرية. بی جا.

شمیسی باشا، حسان (۱۹۹۳). اسودان، القر، و الماء بین القرآن و السنہ و الطب الحديث. جده: دارالمنار.

غنیم، کارم السید (۱۹۹۴). اشارات العلمیة فی القرآن الکریم بین الدراسة و التطبيق. قاهره: دارالفکر العربي.

حسب النبی، منصور محمد (۱۹۹۵). اشارات القرائیة للسرعة العظمی و النسیبة. قاهره: دارالآفاق العلمیة.

عماد اقهنسی، محمد بن احمد (۱۹۹۲). اشارات الی ما وقع فی الفقة و غيره من الاعداد او الذريعة الی معرفه الاعداد الواردہ فی الشریعه. بیروت: دارالكتب العلمیة.

فصل السید خلیفه، کمال، اشجار فی القرآن الکریم. خرطوم: دار جامعه افریقیا العالمیة.

- الحاج سعيد رحاب (١٩٩٥). اصناف العظام في القرآن. شوقى ابراهيم، احمد (١٤٢٣). اطوار الخلق و حواس الانسان. قاهره: دارالفكر العربي.
- زحيلي، وهبه (١٩٩٧). اعجاز العلمي في القرآن الكريم. دمشق: دارالمكتبي.
- طراونه، سليمان (٢٠٠٠). اعجاز العلمي في القرآن الكريم الكون و الماء. عمان: دارالفرقان.
- احمد صوفى، ماهر، حقائق السماء بين العلم و القرآن. قاهره: مكتب نظمى خليل ابوالعطاء، اعجاز النبات في القرآن الكريم. مصر: مكتبة النور.
- فياض، محمد (١٩٩٩). اعجاز آيات القرآن في بيان خلق الانسان. قاهره: دارالشرق.
- زيحي خطيب، محمود (١٤٢٢). اعجاز علم الحياة (البيولوجيا) في القرآن الكريم. دمشق، بي. نا.
- ابوالسعود، رفيق (١٩٩٧). اعجازات حدثه علميه و رقة في القرآن. بيروت: دارالمعرفه.
- خولي، امين (١٩٩٢). اعمال الكاملة الجنديه و السلم (واقع و مثال). قاهره: الهيئة المصرية العامة للكتاب.
- سراج الدين، محمود (١٩٩١). آيات التوحيد قوانين الله و ليست قوانين الطبيعة. عفيفي، قاهره: دارالفكر العربي.
- غنيم، كارم السيد (١٩٨٩). آيات الكونية في القرآن. قاهره: دارالمشرق العربي.
- زنданی، عبدالمجيد (١٩٩٣). آيات الله في الافق. قاهره: مكتبة القرآن.
- احمد صوفى، ماهر (١٩٩٦). آيات الله في البحار وفق احدث الحقائق العلمية الحديثة التي بينت و فسرت آيات القرآن الكريم. قاهره: دارالبيان.
- ميرمحمدی زرندي، ابوالفضل (١٣٨٥). بحوث في تاريخ القرآن و علومه. قم: الجماعة المدرسین في الحوزة العلمية.
- مهندی، محمود (بی تا). برهان في القرآن، ادب، علم، دراسه، اخلاق. بيروت: منشورات محمد.
- بی آزار شیرازی، عبدالکریم (١٣٥٣). بلاد النحل. تهران. بی. نا.
- علاف، ادیب (٢٠٠١). بیان في احصاءات القرآن. دمشق: سوریه: ادیب العلاف.
- احمد شامي، محمود (١٩٩٩). بیئة في علم احاديث اهل بیت النبوه (ع). بيروت: دارالهادی.
- زاید، مصطفی (٢٠٠٠). تاریخ الکمی، مع تطبیقات فی التاریخ الاسلامی. قاهره: مطبع الدار الهندسية.
- نالیو، کارلو آلفونسو (١٣٤٩). تاریخ نجوم اسلامی. ترجمه احمد آرام، تهران: کانون نشر و پژوهش های اسلامی.
- فوزی بارودی، اشرف (٢٠٠٠). تاملات فی خلق السموات و الارض. قاهره: دارالکتاب الحدیث.
- ناجی محمد محی الدین، حسن (١٩٨٥). تسعه عشر ملکا، بیان فیه الاعجاز العددی للقرآن خدعاه بہایه. قاهره: الزهرا للاعلام العربي.
- قطب، محمد (١٣٦٨). التطور و الشات فی الحیاۃ البشیر. قم: دارالکتب الاسلامی.
- احمد، حنفى (بی تا). تفسیر العلمی للآیات الكونیة فی القرآن. قاهره: دارالمعارف.
- اسماعيل بن احمد جرافی، ابراهيم (١٤٠٧). تفسیر النجوم فی علم العیون. دمشق: دارالحكمة.
- عبدالرزاق ماص، بدر (١٩٩٨). تبلیس الجن بالانس، الاسباب و العلاج. کویت: مکتبه الفلاح.
- بخیت مطیعی، محمد (١٣٤١-١٩٢٣). تنبیه العقول الانسانیه لما فی آیات القرآن من العلوم الكونیة و العمراںیة، حلب: مکتب احمد ریبع.
- سالم مشعبی، عبدالمجيد (١٩٩٨). تنجم و المحنون و حکم ذلك فی الاسلام. ریاض: مکتبه اضواء السلف.

- محمد طوسی، مظفر (۱۳۷۷). الجبر و الهندسة في القرن الثاني عشر. بيروت: مركز دراسات الوحدة العربية.
- حميد، فوزی (۱۹۹۳). جغرافية القرآن. برهان خارق على عظمته الحالق، دمشق: دار الصفوی.
- محمود عبدالله، محمد (بی تا). جمال القرآن و هيمنته على التاريخ والعلوم. اسكندرية: موسسه شباب الجامعه.
- محمد رفاعی، عبدالرحمن (۱۹۹۷). جن بين الاشارات القرآنية و علم الفيزياء. قاهره: مكتبة مدبوبي الصغير.
- لیزول، رشید (۲۰۰۱). جن و السحر في المنظور الإسلامي. بيروت: دار الكتاب العلمي.
- مصطفی، محمود (۱۹۹۵). جیولوجیا من درب الایمان (ادله علمیه و حقائق قرآنیه). دمشق: دار المعرفة.
- مرصفی، سعد (۱۹۹۵). حدیث السحر في المیزان. لبنان؛ کویت؛ موسسه الریان؛ المنار الاسلامیة.
- صابونی، محمد علی (۲۰۰۰). حرکه الارض القرآنية، الثوابت العلمیة في القرآن الکریم، شریف، عدنان. بيروت: دار العلم للملائین.
- صابونی، محمد علی (۱۹۹۹). حرکة الأرض و دورانها حقيقة علمية ثبتتها القرآن. تهران: درالجبل.
- عطیه، حسن حامد (۱۹۹۲). خلق السموات والارض في ستة ايام في العلم و القرآن. تونس: موسسات عبدالکریم بن عبدالله.
- عبدالرازق حمصی، محمود (۱۹۸۹). دراسة الصنفرائية، دمشق: دار المعرفة.
- عبدالعلیم عبدالبر، ابراهیم (۲۰۰۰). رد المبین علی بدھ العالجین و اسئله الخارجین في مجال المس و السحر و علاقته بالطب و الدين. قاهره: الفاروق الحدیثة.
- رسالہ في الاستخاره من القرآن المجید و الفرقان الحمید. قم: موسسه الامام المھدی (ع).
- عبدالرازق قطنه، اشرف (۱۴۲۰). رسم المصحف و الاعجاز العددی (دراسة النقدی في كتب الاعجاز العددی في القرآن الکریم). دمشق: المنار الاسلامیة، موسسه العلوم القرآن.
- عبدالرازق قطنه، اشرف (۱۹۹۹). رسم المصحف و الاعجاز العددی (دراسة نقدیه في كتب الاعجاز العددی في القرآن الکریم). دمشق: المنار الاسلامیة.
- عارف جنید، صلاح الدین (۱۹۹۹). رکام المزني و الظواهر الجویه في القرآن الکریم. دمشق: الزرعی.
- حسب النبي، منصور محمد (۱۹۹۷). روایی الشماخات و الماء الغرات. قاهره: دار الفكر العربي.
- على خضر، اسامه (۱۹۹۸). رویة قرآنیة لقواین الكون. صنعا: الهيئة العصریه العامه للكتاب، ۱۹۹۸.
- حسب النبي، منصور محمد (۱۴۱۷). ریاح نمه و نقمه. قاهره: دار الفكر العربي.
- منصور محمد، حسب النبي (۱۴۱۷). سباحه الارض و جريانها. قاهره: دار الفكر العربي.
- مصطفی مشعل، یوسف (۱۴۷۱۷). سحر علی ضوء القرآن و السنة. بی جا ، بی نا.
- محمد حسين، حسين (۱۹۹۸). سحر في القرآن الکریم بی جا، بی نا.
- عبدالراضی هاشمی، عبد النعم (۱۹۹۸). سحر في القرآن الکریم. بيروت: دارین حزم.
- ابن حسن، عبدالکریم، عثمان (۱۹۹۷). سلسله مشاهد کوئینه من الافق و الانفس بمنظور القرآن الکریم. الدار العالمية للكتاب الاسلامی.
- محمود عبدالله، محمد (۱۹۹۲). شفاء القرآن من السحر و مس الجن. قاهره: مکتبه الزهراء.
- حمدان، نذیر (۲۰۰۲). ضوء و اللون في القرآن الکریم، الاعجاز الضوئی اللوني. دمشق: دارین کثیر.

- ياسر زيدى، كاصد (۱۹۸۰). طبیعه فی القرآن الکریم. عراق: وزاره الثقافة و الاعلام.
- حضر، عبدالعظیم عبد الرحمن (۱۴۰۶). طبیعیات والاعجاز العلمی للقرآن الکریم. جده: دارالسعودیه.
- محمد صالح عابد، موید (۱۹۹۸). ظواهر الفیزیائیه و الجیولوژیه فی القرآن الکریم، بیروت: دارالاسلامیة.
- مومن، عبدالامیر (۱۴۲۳). ظواهر الکونیه الغریبه، قرائه تراثیه و علمیه. قاهره: دارالثقافة.
- حامدی، محمد فیض الله (۱۹۹۹). ظواهر کونیة فی القرآن الکریم. حلب: مکتبه الادیبة.
- عیادات، عبدالکریم نوفان (۱۹۹۹). عالم الجن فی ضوء الكتاب و السنہ. ریاض: داراشیلیا.
- محمود عامر، سعد (بی تا). عالم الحشرات فی القرآن الکریم. قاهره: مکتبه القرآن.
- عبدالله، محمد محمود (۱۹۹۶). عالم الحیوان بین العلم و القرآن. بیروت: دارو مکتبه الحیاء؛ موسسه التحلیل الاجزیه.
- محسن برکه، دنیافهیم، عبدالمنعم (۱۹۹۸). عالم النبات فی القرآن الکریم. قاهره: دارالفکر العربي.
- یاسین عبدالقادر، حسین (۱۹۹۷). عروج فی اسماء. قاهره: دارالفکر العربي.
- جمل، عبدالباسط (۲۰۰۰). عصر المندسیة الوراثیة بین الدين و العلم. قاهره: دارالندي.
- محمد شهاوى، مجدى (۱۹۹۸). علاج القرآنی للسحر و المس الشیطانی. بیروت: عالم الكتاب.
- ابن الرحیم عبادی، عبدالله (۱۹۸۶). علم الحديث حجة للإنسان ام عليه. دوحة: درالثقافة.
- جعفری، فلک (۱۳۸۲). علم الفلك فی القرآن. تهران: فلک الجعفری.
- محمد صابر، دلاور (۱۹۹۸). علم والاعجاز، ابحاث علمیة فی ضوء القرآن و السنہ. اربیل؛ عراق: خربات؛ دهوك، مطبعة خهبات.
- احمد تمیمی، سعدی (۱۹۹۸). علوم الزراعیة فی القرآن الکریم. عمان، بی تا.
- مروه، یوسف (۱۹۶۸). علوم الطبیعیة فی القرآن. بیروت: مروه العلمیة.
- حلمی غوری، ابراهیم (۲۰۰۲). علوم الفلکیة فی القرآن الکریم. سوریه؛ حلب، دارالقلم العربي.
- عادل کمال، احمد (۱۳۶۷). علوم القرآن. تهران: انتشارات احسان.
- ابودنی، محمد حسن (۱۴۱۱). علوم جاء ذکرها فی القرآن الکریم، جسم الانسان. قاهره؛ بیروت: دارالکتاب المصري؛ دارالکتاب اللبناني.
- احمد حسینی، سید وقار و زکریا زیتونی، سمیه (۱۹۹۹). علوم مصادر المیاه و هندستها فی القرآن الکریم، معاجم و تفاسیر و مقدمه لاسلمة التقنية. دمشق: فصلت.
- مادیسون، فرانیسیس و ساویج اسمیت، امیلی (۱۹۹۷). علوم، ابزار، و سحر. لندن: سازمان نور با همکاری انتشارات از یموث و انتشارات دانشگاه آکسفورد.
- شلبی، محمود (۱۹۷۵). فاسقینا کوه. بیروت: دارالعرفه.
- شلبی، محمود (۱۳۹۵). فاطعمنا کوه. بیروت: دارالعرفه.
- احمد ادریس، اکرم (۱۹۹۴). فلک و الطب امام عظمة القرآن. بیروت: موسسه عزالدین.
- محمود مصری، عبدالعزیز (۱۹۹۹). قانون المیاه فی الاسلام. بیروت: دارالفکر؛ دارالفکر المعاصر.
- عبدالقدیر فقی، محمد (۱۹۸۵). قرآن الکریم و تلوث البيئة. کویت: المنار الاسلامیة.
- احمد حسینی، سید وقار و زکریا زیتونی، سمیه (بی تا). قرآن الکریم للعلوم الفلکیه و استکشاف الارض

من الفضاء. حلب: فصلت.

محمد حسب النبی، منصور (۱۹۹۱). قرآن الکریم و العلم الحدیث. قاهره: الهیئتہ المصریة العامة الکتاب.

محمد مرزه، سعد حاتم (۱۹۹۳). قرآن الکریم و العلوم الحدیثه. بغداد: مطبعة الحوادث، المکتبة الوطیعیة.

محمد عویر، ابراهیم (۲۰۰۱). قرآن الکریم و الفیزیاء الحدیثه. بیروت: دارالفارابی.

رفاعی عبید، منصور (۲۰۰۰). قرآن الکریم و کیف نتلوه. مصر: الشرکة التونسیة.

بوکای، موریس؛ خیریقاعی، محمد وبصل، محمد اسماعیل (۱۹۹۵). قرآن و العلم المعاصر. حصص: دارالمامهم.

منوفی، محمود ابوالفیض (۱۹۸۸). قرآن و العلوم الحدیث. قاهره: دارالصحوه.

حکیمی حائزی، محمد رضا (بی‌تا). قرآن و العلوم الکونیة. بیروت: دارالقبن.

دهان، سعید ناصر (۱۹۶۵). قرآن و العلوم کربلا: موسسه الاعلمی.

كمال الدین عفیفی، احمد و علام، احمد خالد (۱۹۹۸). قرآن و العمران. قاهره: دارالحکیم.

جعفر محمد، محمد (۱۹۸۶). قرآن و حقائق العلم الحدیث. طرابلس: المنشاء العامة.

عطیه، ابراهیم (۱۹۹۹). قرآن و حیاہ خارج الارض. فلکاس، قاهره: مکتبة وہبة.

محمود عبدالله، محمد (۲۰۰۱). قرآن و عالم الحیوان. اسکندریه: موسسه شباب الجامعیة.

محمد حامد، عبدالرحمن (۲۰۰۱). قرآن و عالم الحیوان. اسکندریه: موسسه شباب الجامعه، ۱۴۴ ص.

جبالیه، احمد (۱۹۹۱). قرآن و علم الفلك. بی‌جا، دارالعریبة الکتاب.

سمیح عافی، محمد (۱۹۹۴). قرآن و علوم الارض. قاهره: الازھراء للاعلام العربي.

فوزی عراجی، ابراهیم (۱۹۸۸). قرآن و علوم العصر الحدیثه. بیروت: دارالنهضۃ العربیة.

گلشنی، مهدی (۱۴۰۵). القرآن و معرفة الطبيعة. مترجم محمد علی تسخیری، تهران: منظمة الاعلام الایلامی، معاونیة الرئاسه للعلاقات الدولیة.

گلشنی، مهدی (۱۹۸۹). قرآن و معرفة الطبيعة. بیروت: دارالاضواء.

فنی، محمد جمال الدین (۱۹۶۸). قرآن والعلم. قاهره: دارالمعروفه.

قمیحا، نزیه (۱۹۹۷). قرآن یتجلى في عصر العالم. تهران: دارالهادی.

عبدالجبار، شاکر (۱۹۸۵). قرآن یفك لغز الارض. بغداد: مکتبة الشرق الجديد.

شعراوی، محمد متولی (۱۹۹۹). قصص الحیوان فی القرآن. قاهره: قطاع الثقافة.

عبدالمنان طبیبی، عکاشه (۱۹۹۹). قصص الطیر و الحیوان فی الكتاب و السنۃ. بیروت: دارالآفاق الحدیده.

منیف شهلا، ایلی (۱۹۹۹). قصه التنبی بالغیب عبر التاریخ. دمشق: دارالاھالی.

ابن عمر فخر رازی، محمد (بی‌تا). قصه السحر والسحره فی القرآن الکریم. قاهره: مکتبه القرآن.

دره، احمد (۲۰۰۱). قصه العلم فی القرآن. قاهره: مکتبة السویة الهیئتہ المصریة العامة الکتاب.

حسینی، کریم (۱۹۹۹). قصه العلم فی القرآن، قاهره: دارالنهضۃ المصری.

محمد حسب النبی، منصور (۱۹۹۷). قمر عداد السنین و النیازک رجموم الشیاطین. قاهره: دارالفکر العربي.

ابوالعنین، صلاح الدین (بی‌تا). قمر فی الطبیعة. شمس الفکر، بی‌جا.

ابن علی خطیب بغدادی، احمد (۱۹۹۹). قول فی علم النجوم. ریاض: دار اطلس.

- ابن جوهرى، طنطاوى (١٩٣٣م). كتاب الناج المرصع بجواهر القرآن و العلوم. بي: مركز جمعه الماجد للثقافة و التراث.
- ابن محمد، عبدالله (١٩٩٧). كتاب المطر و الرعد و البرق و الريح ابن ابي الدنيا. رياض: دار ابن الجوزي.
- احمد صوفى، ماهر (١٣٨١). كتاب من آيات الله في البحار. اصفهان: گل های محمدی.
- ابن احمد اسكندرانى دمشقى، محمد (بى تا). كشف الاسرار النورانية القرآنية فيما يتعلق بالاجرام السماوية و الارضية والحيوانات و النباتات و الجواهر المعدنية. قاهره: رکابي.
- سعید فقيه، رضوان (١٤٢٢). كشف في الإعجاز القرآني و علم الحروف. بيروت؛ لبنان: دارالمجده البيضاء؛ دارالرینون الراكم.
- دمرداش، صبرى (٢٠٠١). كون الله قراءه في كتاب الله المنظور. كويت: مكتبة المنار الاسلامية.
- محمد حسب النبي، منصور (١٩٩٦). كون و الإعجاز القرآن. قاهره: دارالفكر العربي.
- محمد خيراحمر، عبدو (١٩٩٤). كون و النسبة بين القرآن الكريم و النظريه. دمشق: بي نا.
- صبحى سويركى، محمد (بى تا). كيميا الحديثة في ضوء القرآن الكريم. غزة فلسطين: مكتبه اليازجي.
- احمد سليم، حسين (١٩٩٨). لغة الأرقام في القرآن. بيروت: رشاد.
- محمد حسب النبي منصور (١٤١٧). لقاء أهل الأرض باهل إنساء. قاهره: دارالفكر العربي.
- بونى، احمدابن على (بى تا). لولو و المرجان في تسخیر ملوک الجان. قاهره: مكتبة و مطبعة محمد صبيح و اولاده.
- نوفل، عبدالرازق (١٣٩٣ق). الله و العلم الحديث. قاهره: دارالشعب.
- فندي، محمد جمال الدين (١٩٨٧). الله و الكون. قاهره: الهيئة المصرية العامة للكتاب.
- محمد حيدر، احمد (١٩٩٣). ما بعد القمر، بيروت: دارالاسلامية.
- ما دل عليه القرآن مما يعارض الهيئة الجديدة القومية البرهان، بيروت: المكتب الاسلامي.
- عبدالرحمن خضر، عبد العظيم (١٤٠٥). ماء و الحياة بين العلم و القرآن، جاده: الدار السعودية.
- محمد حسب النبي، منصور (١٤١٧). ماء و لغز الحياة، قاهره: دارالفكر العربي.
- الحسيني، شعبان مهدى (١٩٩١). مأورد في القرآن في الطير و الحيوان. بيروت: دارزن حزم، ١٩٩١.
- محمد، ناطق و نعيمى، جواد (١٩٩١). مطابقه علم الأجنحة لما في القرآن و السنّة. موصل: دارالكتب.
- محمود عبد الله، محمد (بى تا). مظاهر كونيه في معلم قرآنی. بيروت: دارو مكتبه التربیته.
- حسين، مصطفى (١٩٨٧). مع القرآن في الكون اعجازا و هدايه. بي جا، بي نا.
- عجزز، احمد محى الدين (١٩٨٧). معالم القرآن في عوالم الأ��وان. بيروت: دارالندوه الجديدة.
- وهيب عبد، محسن (١٩٧٣). معاني الكيميائية في القرآن الكريم. نجف اشرف: مطبعه الآداب.
- نجفى نژاد، على (١٤٠٦). معجم الأرقام في القرآن الكريم. بيروت؛ قاهره: دارالكتاب المصري، دارالكتاب اللبناني.
- على عزى، عزيز (٢٠٠١). معجم الطبيعى للقرآن الكريم. بيروت: شركة المطبوعات للتوزيع و النشر.
- خير فاطمة، محمد (١٤٢٢). معرفه الله، دمشق. بيروت: دارالخير.
- خلوتى، محمد (بى تا). مفاتيح الكنوز في حل الطلاسم و الرموز. بيروت: دارالمكتب الشعبيه.
- بابا عمى، محمدابن موسى (٢٠٠٠). مفهوم الزمن في القرآن الكريم. بيروت: دارالغرب الاسلامي.
- على عامر، محمود (بى تا). مكاييل و الاوزان و النقود، منذ خبر الاسلام و حتى العهد العثماني. دمشق، بي نا.

- عبدالجبار، شاکر (۱۹۸۵). ملامح كونية في القرآن. بغداد: مولف.
- كلزيه، محمد (بى تا). من الاشارات العلمية في القرآن الكريم في الكون و الطب. حلب: دارالرسالة.
- ابوالعينين، حسن (۱۹۹۶). من الاعجاز العلمي في القرآن الكريم في ضوء الدراسات الجغرافية الفلكية و الطبيعية مع آيات الله في الأرض. رياض: دارالكتاب الاسلامية.
- نوفل، عبدالرزاق (۱۹۸۹). من الآيات العلمية. قاهره: دارالشروق.
- عائدى، احمد (۱۹۹۴). من النرة الى المجرة، نظرة في الكون و الانسان والحياة (دراسات فلكية من وحي القرآن الكريم)، عمان: دارالفكر.
- امين نجفى، احمد (۱۹۹۱). من حقائق القرآن والثقافة الاسلامية. بيروت: دارالزهرا.
- جمل، عبد الباسط و داليا، صديق (۲۰۰۰). موسوعة الاشارات العلمية في القرآن الكريم و السنة النبوية. قاهره: دارغرب.
- احمد سرور، هشام (۱۹۹۷). موسوعه تاريخ العلوم العربية، علم الفلك النظري و تطبيقي. بيروت: الموسسة الثقافية.
- عامر دليمي، احمد (۲۰۰۲). مياه في القرآن، منهاج لتفسير الاشارات العلميه في ايات القرانيه. بيروت: درالمفاسئ.
- حسين مهران، جمال الدين (۱۹۹۷). بنيات في القرآن الكريم. قاهره: مكتبة الانجلو العصريه، ۱۹۹۹ و مكتبة الانجله.
- رياحى، باسل (۱۹۹۸). نجم الشعري في القرآن الكريم «واله هو رب الشعري». عمان؛ بيروت: دارالبيارق، دارعمار.
- محمد حسب النبي، منصور (۱۹۹۷). نجم الشمس في اسماء الدنيا. قاهره: دارالفكر العربي.
- محمد حسب النبي، منصور (۱۹۹۷). نجوم، شموس الكون. قاهره: دارالفكر العربي.
- حسن، غالب (۱۳۷۸). نظرية العلم في القرآن و مدخل جديد للتنفسير. قم: موسسه الاعراف.
- محمد صابر، دلاور (۱۹۹۹). نفحات علميه من القرآن و السنة. اربيل، عراق: روشنیز.
- خشست، محمد عثمان (بى تا). و ليس الذكر كالانثى، دراسه من منظور الاسلام و العلوم الحديثه، قاهره: مكتبه القرآن.
- فضيل بكر، رضا (۱۹۹۷). وجود الاعجاز في آيات النحل، لغويًا، علميًا، طبياً. قاهره: دارالاعتاصام.
- منصرى، فيصل (۱۴۱۹). هذا خلق الله فاروئي ماذا خلق الذين من دونه. بيروت: دارالاحباب.
- دهينه، عبدالكريم (۱۹۸۹). هكذا عرفت ربى. قاهره: المكتب الثقافي.
- عبدالرحمن خضر، عبدالعظيم (۱۹۹۵). هندسه النظام البيئي في القرآن الكريم. بحرین: دارالحكمة.

SID

سرویس های
ویژه

سرویس ترجمه
تخصصی

کارگاه های
آموزشی

بلاگ
مرکز اطلاعات علمی
خبرنامه

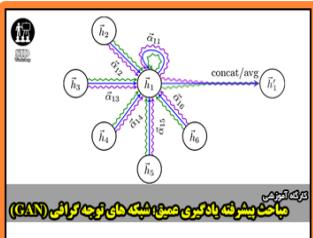

عضویت در
خبرنامه

فیلم های
آموزشی

کارگاه های آموزشی مرکز اطلاعات علمی جهاد دانشگاهی

مباحث پیشرفته یادگیری عمیق؛
شبکه های توجه گرافی
(Graph Attention Networks)

آموزش استفاده از وب آو ساینس

کارگاه آنلاین آموزش استفاده از
وب آو ساینس

مکالمه روزمره انگلیسی

کارگاه آنلاین مکالمه روزمره انگلیسی